

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษา
ปีที่2/8โรงเรียนเทิงวิทยาคมในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผู้วิจัย

นางธัญญารัตน์ ธิมาไชย

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	8
งานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
แบบแผนการวิจัย	10
ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	11
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	13
การดำเนินการวิจัย/การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	15
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	17
อภิปรายผล	18
ข้อเสนอแนะ	19
บรรณานุกรม	20
ภาคผนวก	21

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากครูบรรณาธิการ ชาญกว้าง ครูที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้ความรู้ ความคิด ให้คำแนะนำ คำปรึกษาตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดี จนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณท่าน ผู้อำนวยการณรงค์ คุรุพัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทิงวิทยาคม ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ความคิดที่มีประโยชน์ และอำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ของโรงเรียนเทิงวิทยาคมทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัยและเก็บข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จนกระทั่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ผู้วิจัย

.....
(ครูธัญญารัตน์ ธิมาไชย)

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

โรงเรียนเทิงวิทยาคม

ชื่องานวิจัย	การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนเทิงวิทยาคมในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน
ชื่อผู้วิจัย	นางธัญญารัตน์ ธิมาไชย
กลุ่มสาระการเรียนรู้	สุขศึกษาและพลศึกษา
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	ครูวรรณภา หาญขว้าง

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนเทิงวิทยาคมผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน 41 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 27 คน คิดเป็น ร้อยละ 65.85

บทที่ 1

การศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8

โรงเรียนเทิงวิทยาคมในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ความสำคัญและที่มา

ปัจจุบันจากการสอบถามครูผู้สอนในรายวิชาต่างๆของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงาน / การบ้านไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงาน / หรือการบ้านเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งในฐานะที่เป็นทั้งครูผู้สอนและครูประจำวิชาเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านต่อไป

ทางเลือกที่คาดว่าจะแก้ปัญหา

จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8โรงเรียนเทิงวิทยาคมในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน เพื่อนำผลจากการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อนำไปแก้ไขปัญหในการไม่ส่งงาน / การบ้าน แก้ปัญหาการเรียนการสอน รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการส่งงาน / การบ้าน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8โรงเรียนเทิงวิทยาคมในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนเทิงวิทยาคมวิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด จากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมและสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โดยใช้ข้อความที่คาดว่าจะจะเป็นสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน จำนวน 15 ข้อ และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนโรงเรียนเทิงวิทยาคมกำลังศึกษาอยู่ในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวนห้องเรียน จำนวน 39 คน

2. แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน จำนวน 15 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

20 พฤศจิกายน 2563 - 22 กุมภาพันธ์ 2564

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
20 – 30 พฤศจิกายน 2563	- ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา	
3 - 28 ธันวาคม 2563	- เขียนเค้าโครงงานวิจัยในชั้นเรียน - ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถาม - ออกแบบและสร้างแบบสอบถามที่จะใช้ในงานวิจัย	
14 มกราคม 2564	- นักเรียนทำแบบสอบถาม	ผู้วิจัยบันทึกข้อมูล
15 – 31 มกราคม 2564	- เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	ผู้วิจัยบันทึกข้อมูล
1 – 22 กุมภาพันธ์ 2564	- สรุปและอภิปรายผล - จัดทำรูปเล่ม	

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานในงานวิจัยเรื่อง การไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนเทิงวิทยาคม ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. ความหมายของพฤติกรรม
2. ความหมายของการบ้าน
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรม (Behavior)

พฤติกรรม หมายความว่า การแสดงและกิริยาท่าทางซึ่งสิ่งมีชีวิต ระบบหรืออัตลักษณ์ประติษฐ์ที่เกิดร่วมกันกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมระบบอื่นหรือสิ่งมีชีวิตโดยรวมเช่นเดียวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ พฤติกรรมเป็นการตอบสนองของระบบหรือสิ่งมีชีวิตต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอก มีสติหรือไม่มีสติระลึก ชัดเจนหรือแอบแฝง และโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) พฤติกรรมภายนอก (overt behavior) พฤติกรรมที่สามารถมองเห็นหรือสังเกตเห็นได้จากภายนอก ได้แก่

(1) พฤติกรรมโมลาร์ (molar behavior) เป็นพฤติกรรมหน่วยใหญ่ที่สังเกตเห็นด้วยตาเปล่าโดยไม่ต้องอาศัยเครื่องมือ เช่น เดิน นั่ง

(2) พฤติกรรมโมเลกูลาร์ (molecular behavior) คือพฤติกรรมหน่วยย่อยที่ต้องสังเกตโดยตรงผ่านเครื่องมือ จะสังเกตด้วยตาเปล่าไม่เห็น เช่น การเต้นของชีพจร ความดันเลือด

2) พฤติกรรมภายใน (covert behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ไม่แสดงออกมาให้บุคคลภายนอกสังเกตเห็นโดยตรง ต้องสังเกตทางอ้อม เช่น ความตั้งใจ ความเครียด

2.1.2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม มี 2 ประการ คือ

- 1) ปัจจัยที่อยู่ภายในของบุคคล
- 2) ปัจจัยที่อยู่ภายนอกของบุคคล

โดยเราเรียกปัจจัยภายในนั้นว่าปัจจัยพื้นฐาน และเรียกปัจจัยภายนอกว่าปัจจัยหรืออิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

2.1.2.3 ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ปัจจัยพื้นฐานซึ่งจะเป็นตัวควบคุมกระบวนการความคิดภายในทั้งหมดจะมีด้วยกัน 4 ประการคือ

1) ความต้องการ (consumer's need) หมายถึงสิ่งที่จำเป็นใดๆสำหรับร่างกายทางกายภาพหรือจิตใจ

2) แรงจูงใจ (motives) หมายถึง สิ่งกระตุ้นหรือความรู้สึกที่เป็นเหตุที่ทำให้บุคคลกระทำหรือมีพฤติกรรมในรูปแบบที่แน่นอน

3) บุคลิกภาพ (personality) หมายถึง ลักษณะพิเศษของมนุษย์หรือลักษณะอุปนิสัยที่ได้สร้างขึ้นในตัวบุคคลที่ทำให้บุคคลแต่ละคนแตกต่างกันไปจากคนอื่นๆ

4) การรู้ (awareness) หมายถึง การมีความรู้ในบางสิ่งบางอย่างได้โดยผ่านประสาททั้งห้า ซึ่งการรู้จะมีองค์ประกอบเป็นปัจจัยย่อยด้วยกัน 3 ปัจจัย คือ

(1) การรับรู้/การสัมผัส (perception) หมายถึง การตีความหมายของบุคคลที่มีต่อสิ่งของหรือความคิดที่สังเกตเห็นได้หรืออะไรก็ตามที่ถูกนำมาเข้าสู่ความสนใจโดยผ่านประสาททั้งห้า

(2) ทักษะคติ (attitudes) หมายถึง กลุ่มกว้างๆ ของความรู้สึกที่มีอยู่ภายในตัวของมนุษย์หรือความเห็นที่เปลี่ยนรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคล

(3) การเรียนรู้ (learning) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในความนึกคิดของมนุษย์การตอบสนองหรือพฤติกรรมอันเปลี่ยนแปลงผลมาจากการได้ปฏิบัติประสบการณ์หรือการเกิดขึ้นของสัญชาตญาณ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์แบ่งออกเป็นอย่างกว้างๆ ได้ 5 ปัจจัย คือ

- 1) อิทธิพลของครอบครัว (family influences)
- 2) อิทธิพลของสังคม (social influences)
- 3) อิทธิพลของธุรกิจ (business influences)
- 4) อิทธิพลของวัฒนธรรม (cultural influences)
- 5) อิทธิพลทางเศรษฐกิจหรืออิทธิพลของรายได้ (economic or income influences)

ความหมายของการบ้าน

คำว่า แบบฝึกหัด ในแวดวงการศึกษา อาจมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไปได้หลายอย่าง เช่น ชุดการฝึก แบบฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะ เป็นต้น ทั้งนี้ ราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 287) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ ถวัลย์ มาศจรัส สมปอง แวนโรสง และบังอร สงวนหมู่ (2546, หน้า 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึง กิจกรรมที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ซึ่งทำให้

ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถจะตรวจสอบ และพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ ส่วนคำว่าบ้าน คิดเวล (Kidwell, 2004, p. 6) ได้อธิบายว่า การบ้าน คือ งานหรือกิจกรรมใด ๆ ซึ่งนักเรียนได้นำไปทำนอกเวลาเรียน ทั้งที่ทำ ด้วยตนเองหรือทำกับผู้ปกครองหรือพี่เลี้ยงอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับคูเปอร์ (Cooper, 2009) กล่าวว่า การบ้าน คือ งานที่ครูกำหนดให้นักเรียนนำกลับไปทำในระหว่างที่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียน สอดคล้อง กับคำอธิบายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของคำว่าบ้านไว้ว่า การบ้าน หมายถึง งานที่ครูกำหนดให้นักเรียนไปทำที่บ้าน

จากความหมายทั้งของแบบฝึกหัดและการบ้าน อาจสรุปได้ว่า แบบฝึกหัด และการบ้าน มีความหมายรวมถึง งาน กิจกรรม หรือแบบฝึกหัดที่ครูหรือผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาไปทำ เพื่อเป็นการทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว หากนำไปทำที่บ้านนอกเวลาเรียน หรือนอกโรงเรียนจะเรียกว่า การบ้าน หากมอบหมายให้ทำในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน แล้วนำมาส่งหรือมาร่วมกันอภิปรายใน ชั้นเรียน จะไม่เรียกว่าการบ้าน อาจใช้ชื่ออื่น ๆ เช่น งาน ใบงาน กิจกรรม แบบฝึกทักษะ หรือ แบบฝึกหัด เป็นต้น

หลักการและแนวคิดในการให้การบ้าน

การบ้านถือว่ามีผลสำคัญสำหรับการทบทวนความรู้ของผู้เรียน การให้การบ้านที่เหมาะสม ทั้งปริมาณและคุณภาพ สามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างหนึ่ง การทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้นถึงร้อยละ 69 และมีเกรดเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าเด็กที่ไม่มีการบ้าน หรือมีน้อย (กองบรรณาธิการ, 2547, หน้า 28) ดังนั้น การให้การบ้านแก่ผู้เรียน ผู้สอนควรคำนึงถึง เทคนิค กลยุทธ์หรือวิธีการให้การบ้าน ซึ่งเครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ (2541, หน้า 12-14) กล่าวว่า กลยุทธ์ในการให้การบ้านที่สำคัญ มีดังนี้

1. ครูต้องเตรียมการบ้านสำหรับผู้เรียนล่วงหน้า และมีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้
2. ต้องมีความชัดเจนไม่คลุมเครือ ทั้งข้อความและจุดประสงค์ว่าต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร
3. ให้การบ้านกับผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความเคยชิน และไม่ถือว่าเป็นเรื่องจุกจิก ยุ่งยาก
4. สร้างความสำคัญให้กับการบ้าน โดยครูต้องบอกให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสำคัญและ จุดประสงค์ของการให้ทำการบ้าน
5. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนอย่างรวดเร็ว หลังจากได้ตรวจการบ้านแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนจะได้นำไปทบทวนหรือเก็บเป็นแนวทางในการเรียนหรือสอบต่อไปในอนาคต

นอกจากนี้ การให้การบ้าน ควรคำนึงถึงวัย ความพร้อมและสภาพของครอบครัว เช่น รายได้ทาง เศรษฐกิจและฐานะทางสังคมที่แตกต่างกันของผู้เรียน ซึ่งอาจจะทำให้ผู้เรียนมีเวลาทำ การบ้านจำกัด เนื่องจากต้องช่วยเหลือครอบครัวทำงานหารายได้ และต้องคำนึงตัวผู้สอนหรือผู้ให้

การบ้านด้วยว่า สามารถตรวจและแก้ไขได้ครบ ถูกต้อง และคืนให้ผู้เรียนได้ทันตามกำหนดเวลาหรือเปล่า

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอี่ยมเดือน อยู่ไกล (2539) ได้ศึกษาเรื่อง เจตคติของครูต่อการให้การบ้านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุดรธานี จากผลการศึกษาพบว่า เจตคติต่อการให้การบ้านของครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ในด้านลักษณะของการบ้าน ปริมาณของการบ้าน วิธีให้การบ้าน การตรวจการบ้าน และการให้ข้อมูลย้อนกลับนั้น ทุกหมวดวิชาไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ครูในหมวดวิชาต่าง ๆ จะเน้นการให้การบ้านที่มีอยู่ในทำยบทเรียน ครูควรคิดแต่งโจทย์การบ้านเพิ่มเติมขึ้นเองให้มากขึ้น มอบหมาย งานให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบ้าง ปริมาณของการบ้านในแต่ละวันควรพอเหมาะกับความถนัดของนักเรียน เพื่อให้การบ้านเป็นสิ่งสร้างกำลังใจและก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาต่าง ๆ

นพรัตน์ ไฉกาษา (2555) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน การบ้านของนักศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ห้อง TI 101 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมสาเหตุของการไม่ส่งงาน การบ้านของนักศึกษา ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ห้อง TI 101 มีพฤติกรรมที่เป็นสาเหตุของการไม่ส่งงาน การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป คิดเป็น ร้อยละ 38.93

สุธี สุกิจธรรมภาณ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย โดยการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย ในรายวิชาเขียนแบบไฟฟ้าด้วยคอมพิวเตอร์ และรายวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลังวิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน หรือการบ้านของนักศึกษาระดับ ปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน หรือการบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้งานที่มอบมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักศึกษา 38 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 65.85

จริยา ชูปาน (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ทำการบ้านด้วยตนเองของนักศึกษาในรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึมงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการไม่ทำ

การบ้านด้วยตนเองของนักศึกษาในรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม รหัสวิชา 4123707 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์การศึกษานอกที่ตั้ง ตรัง จำนวน 15 คน ซึ่งใช้การบันทึกผลจากการส่งการบ้านของนักศึกษาเพื่อหาข้อมูลของนักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตัวเอง นักศึกษาที่ลอกการบ้านของเพื่อนและนักศึกษาที่ไม่ส่งการบ้าน ผลการศึกษาพบว่าในตอนต้นที่ 1 ซึ่งเป็นการให้การบ้านแบบปกติ นักศึกษาทำการบ้านด้วยตัวเอง คิดเป็นร้อยละ 33.0 ลอกการบ้านเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 60.0 และไม่ส่งการบ้านคิดเป็นร้อยละ 6.0 ซึ่งถือว่ามากกว่าครั้งที่ไม่ทำการบ้านเอง ในตอนที่ 2 เป็นการเปลี่ยนกฎเกณฑ์ในการให้การบ้านใหม่ คือ 1) มีการกำหนดระยะเวลาส่งงานใหม่โดยให้ระยะเวลาส่งงานเร็วขึ้น ผลปรากฏว่านักศึกษาทำการบ้านด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 23.0 ลอกการบ้านของเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 53.33 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ซึ่งนักศึกษาที่ไม่ทำการบ้านเองและไม่ส่งการบ้านมีจำนวนเพิ่มขึ้นมา 2) ใช้วิธีการเขียนส่ง ผลปรากฏว่านักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 26.67 ลอกการบ้านของเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 60.0 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ซึ่งผลที่ได้ก็ไม่ต่างจากแบบแรกมากนัก 3) ไม่มีการให้คะแนนสำหรับคนที่ลอกกัน ผลปรากฏว่า มีนักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 33.0 ลอกการบ้านเพื่อนคิดเป็นร้อยละ 46.7 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 20.0 ซึ่งผลที่ได้ก็ไม่ได้แตกต่างจากสองแบบแรกเช่นเดียวกัน 4) การให้การบ้านที่แตกต่างกัน โดยมีการนำข้อมูลของตัวนักศึกษาเองมาประกอบในการทำการบ้าน ผลปรากฏว่ามีนักศึกษาที่ทำการบ้านด้วยตนเองคิดเป็นร้อยละ 66.67

ลอกการบ้านเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่ส่งงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ซึ่งผลที่ได้ ออกมาน่าพอใจที่สุด คือมีจำนวนนักศึกษาที่ทำการบ้านเองมากกว่าครึ่ง

วิภาพรรณ เจริญกุล (2554) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาสาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ตรัง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยดังกล่าวไปสู่การปรับแนวทางการเรียนการสอน ที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาส่งการบ้านตามกำหนดได้ ผลการวิจัย พบว่า สาเหตุการไม่ส่งการบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลักสูตรคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ตรัง แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน การบ้านลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 20 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 จำนวน 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 95.00 นักศึกษาเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น จำนวน 17 คน คิดเป็น ร้อยละ 85.00 แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ จำนวน 16 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.00 นักศึกษาไม่ได้นำสมุดมา จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.00 และนักศึกษาไม่เข้าใจคำสั่ง จำนวน 13 คน คิดเป็น ร้อยละ 65.00

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ เป็นการวิจัย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนเทิดวิทยาคมในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ในรายวิชาสุขศึกษา ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นม.2 โดยใช้แบบสอบถามเพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน/การบ้าน ตามกำหนด ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการศึกษารูปแบบสอบถาม ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนโรงเรียนเทิดวิทยาคม ชั้นม.2/8 จำนวน 39คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถาม

ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน โดยใช้ แบบสอบถามเพื่อหาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการศึกษา สร้างแบบสอบถาม โดยใช้ข้อความที่คาดว่าจะป็นสาเหตุของการมาส่งงาน / การบ้าน และได้ดำเนินการซึ่งมีรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1.ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

- 1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้
ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563
โรงเรียนเทิดวิทยาคม จำนวน 39 คน
- 1.2 วิเคราะห์สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียน โดยการหาค่าร้อยละ

2. ขั้นตอนออกแบบ (Design)

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนในการไม่ส่งงาน/ การบ้าน โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่างๆ

สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงาน/
การบ้านของนักเรียนในระดับชั้น ม.2/8 จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของ
การไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (15)

นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบแก้ไข

นำแบบวัดเจตคติมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3. ขั้นตอนดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการดังนี้

3.1 นำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 39 คน เพื่อหา
สาเหตุของการไม่ส่งงาน และทำการบันทึกคะแนน

3.2 ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรม

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 การหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X}{N} \times 100$$

เมื่อ X = คะแนนที่ได้

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน เพื่อนำผลการวิจัยมาเก็บเป็นข้อมูลเพื่อหาสาเหตุและนำไปแก้ไขปัญหาในการเรียนการสอนและเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการส่งงานและการบ้าน โดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมจำนวน 15 ข้อ โดยกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนเทิงวิทยาคม จำนวน 39 คน โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

1. ผลการประเมินแบบสอบถามของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน เกี่ยวกับการหาสาเหตุที่ไม่ส่งงาน การบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8

ตาราง 1 ผลการประเมินแบบสอบถามของนักเรียนถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ส่งงาน / การบ้าน

สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน	ลำดับที่	ร้อยละ
1. การบ้านมากเกินไป	1-2	65.85
2. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	4	17.07
3. ไม่น่าสนใจ	8	14.63
4. เวล่าน้อย	14	14.63
5. ครูอธิบายเร็ว	3	12.20
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง	6-7	41.46
7. ไม่ได้นำสมุดมา	5	14.63
8. เบื่อหน่ายมาอยากทำ	9	17.07
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	13	17.07
10. หนังสือหาย	9	17.07
11. ลืมทำ	10	14.63
12. ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	11	4.88
13. เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	15	17.07
14. ออกงานกับผู้ปกครอง	12	19.51
15. ทำกิจกรรมของโรงเรียน	15	19.51

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าการตอบแบบสอบถามของนักเรียนในเรื่องสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับ 1 – 15 ดังต่อไปนี้

การบ้านมากเกินไป	อยู่ในลำดับที่ 1 – 2	คิดเป็นร้อยละ 65.85	(11 คน)
ครูอธิบายเร็วเกินไป	อยู่ในลำดับที่ 3	คิดเป็นร้อยละ 12.20	(3 คน)
แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	อยู่ในลำดับที่ 4	คิดเป็นร้อยละ 17.07	(5 คน)
ไม่ได้นำสมุดมา	อยู่ในลำดับที่ 5	คิดเป็นร้อยละ 14.63	(6 คน)
ไม่เข้าใจคำสั่ง	อยู่ในลำดับที่ 6 – 7	คิดเป็นร้อยละ 41.46	(1 คน)
เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ	อยู่ในลำดับที่ 9	คิดเป็นร้อยละ 17.07	(2 คน)
ลืมทำ	อยู่ในลำดับที่ 10	คิดเป็นร้อยละ 14.63	(8 คน)

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน 39 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุ อันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 11 คน คิดเป็น ร้อยละ 65.85

อภิปรายผลการศึกษา

จากการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พบว่าแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ได้ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญมากที่สุด จนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ในการไม่ส่งงาน / การบ้านคือ การบ้านมากเกินไป ครูอธิบายเร็ว แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ ไม่ได้น่าสนใจ ไม่เข้าใจคำสั่ง ไม่น่าสนใจ เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ หนีงสี่อ หาย ลืมทำ ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา ออกงานกับผู้ปกครอง ช่วยเหลืองาน ผู้ปกครอง เวล่าน้อย ทำกิจกรรมโรงเรียน และเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน อาจจัดทำกับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 เป็นการศึกษาในภาพรวม เพราะการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพียงนักเรียนในระดับชั้น ม.2/8 เท่านั้น ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่แตกต่างกันก็ได้
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ต่อไป และอาจแยกหัวข้อเป็นรายวิชาต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งจะได้้นำผลการทดลองที่ได้ไปแก้ไขปัญหาในการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กองบรรณาธิการ. (มกราคม 2547). การบ้านกับวิกฤติการณ์ในสังคมอเมริกัน. สานปฏิรูป, 6(69), 28. กุลยา ตันติผลชีวะ. (เมษายน 2552). การบ้าน. วิทยาจารย์(108), 6. เครือศรี วิเศษสุวรรณภูมิ. (มกราคม - มีนาคม 2541). การบ้าน ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. สสวท. (100), 11.

จรรยา ชูปาน. (2554). รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ทำการบ้านด้วยตนเอง ของนักศึกษาในรายวิชาโครงสร้างข้อมูลและอัลกอริทึม. ตีพิมพ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ การศึกษานอกที่ตั้ง ตีพิมพ์.

ณรงค์ กาญจนะ. (เมษายน 2553.). เทคนิคและทักษะการสอนเบื้องต้น เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ถวัลย์ มาตจรัส สมปอง แว่นไธสง และบังอร สงวนหมู่. (2546). นวัตกรรมการศึกษา ชุด แบบฝึกหัด แบบเสริมทักษะความรู้. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.

นพรัตน์ ใจกาษา. (2555). วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงาน / การบ้าน ของนักศึกษาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว นักศึกษาชั้น ปวช. 1. เชียงใหม่: วิทยาลัยเทคโนโลยี พายัพและบริหารธุรกิจ.

นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2547). จิตวิทยาการประชุม อบรม สัมมนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บุญสืบ โชติสังกาศ. (2543). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา จิตวิทยาทั่วไป. นครปฐม: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (เมษายน มิถุนายน 2538). แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก. สาร พัฒนาหลักสูตร, 11(2), 53.

พจมาน ชำนาญกิจ. (บทเรียนออนไลน์). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. ค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2557 จาก <http://e-learning.snru.ac.th/els/podjaman/unit14.htm>.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

วิภาพรรณ เจริญกุล. (2554). รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาสาเหตุการไม่ส่ง การบ้านตามกำหนดในวิชาจิตวิทยาเพื่อการพัฒนาตนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 . ตีพิมพ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์ตั้ง .

ลำอังก์ สีหาพงษ์. (มีนาคม 2531). การบ้านนักเรียน ความหวังใหม่ของครู ผู้ปกครองและนักเรียน. สารพัฒนาหลักสูตร, 43-47.

สุธี สุกิจธรรมภาณ. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานหรือการบ้านของนักศึกษาระดับปวส. ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 2 แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย. สุโขทัย: แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย.

สุวัฒน์ มุทเมธา. (ปีถัดหลังสิงหาคม 2530). ข้อคิดเรื่องการบ้าน. มิตรครู, 29(16), 18.

สุวัฒน์ มุทเมธา. (ปีถัดหลัง สิงหาคม 29). ข้อคิดเรื่องการบ้าน. มิตรครู(16), 13.

อ้อม ประนอม. (ปีถัดหลังพฤศจิกายน 2539). ทำไมต้องมีการบ้าน. มิตรครู, 28(22), 44-45.

อารี พันธุ์ณี. (2534). จิตวิทยาการเรียนการสอน/. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

เอี่ยมเดือน อยู่ไกล. (2539). เจตคติของครูต่อการให้การบ้านนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุตรดิตถ์. การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกจิตวิทยา การแนะแนว มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Carter V. Good. (1973). Dictionary of Education (3rd ed.). New York: McGraw - Hill.

Cooper, H. (2009 , Dec 23). Homework. Retrieved august 12, 20104, from <http://www.education.com/reference/article/homework1/>

Victory Kidwell. (2004). Homework. London: Continuum.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8

โรงเรียนเทิงวิทยาคม ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

คำชี้แจง :

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ส่งงาน / การบ้าน
2. แบบสอบถามฉบับนี้ มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ไม่ส่งงาน / การบ้านของผู้เรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

เพศอายุปี ผลการเรียนภาคเรียนที่ 1

ตอนที่ 2: ความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการไม่ส่งงาน / การบ้าน

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของผู้เรียน

โปรดอ่านข้อความด้วยความรอบคอบและใส่หมายเลขตามหัวข้อที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุของการไม่ส่งงานการบ้าน

โดยเรียงลำดับจากสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด ตามลำดับ 1 - 15

สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน	ลำดับที่
1. การบ้านมากเกินไป	
2. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	
3. ไม่น่าสนใจ	
4. เวล่าน้อย	
5. ครูอธิบายเร็ว	
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง	
7. ไม่ได้นำสมุดมา	
8. เบื่อหน่าย ไม่อยากทำ	
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	
10. หนังสือหาย	
11. ลืมทำ	
12. ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	
13. เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	
14. ออกงานกับผู้ปกครอง	
15. ทำกิจกรรมของโรงเรียน	

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ตาราง 1 ผลการประเมินแบบสอบของนักเรียนถึงสาเหตุที่ผู้เรียนไม่ส่งงาน / การบ้าน

สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน	ลำดับที่	ร้อยละ
1. การบ้านมากเกินไป	1-2	65.85
2. แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้	4	17.07
3. ไม่น่าสนใจ	8	14.63
4. เวล่าน้อย	14	14.63
5. ครูอธิบายเร็ว	3	12.20
6. ไม่เข้าใจคำสั่ง	6-7	41.46
7. ไม่ได้นำสมุดมา	5	14.63
8. เปื่อหน่ายมาอยากทำ	9	17.07
9. ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง	13	17.07
10. หนังสือหาย	9	17.07
11. ลืมทำ	10	14.63
12. ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา	11	4.88
13. เตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น	15	17.07
14. ออกงานกับผู้ปกครอง	12	19.51
15. ทำกิจกรรมของโรงเรียน	15	19.51

ข้อเสนอแนะ

- อยากได้การบ้านที่น้อยลง
- อยากได้การบ้านแบบพอดี ไม่น้อยไม่มากเกินไป
- อยากให้มีงานและการบ้านน้อยๆ
- อยากได้การบ้านน้อยๆ วันละ 1 อย่าง
- อยากให้การบ้านพอสมควรกับเวลา
- อยากเรียนอย่างเดียวไม่มีการบ้าน
- การบ้านไม่มากเกินไป
- อยากได้การบ้านวันละ 1 วิชา
- อยากให้มีการบ้านสัปดาห์ละ 1 วิชา
- ควรให้เวลาในการทำบ้านและลดการบ้านลง
- ไม่อยากมีการบ้าน ให้สอนแล้วให้ นักเรียนจดในกระดานแล้วเอาไปอ่านเตรียมสอบแทน